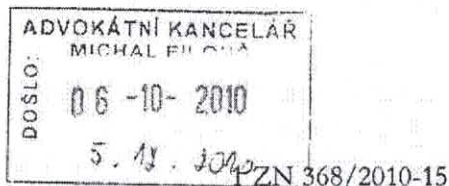

Okresní státní zastupitelství v Olomouci
tř. 17. listopadu 44 771 37 Olomouc

U S N E S E N Í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci rozhodl dne 4. 10. 2010 v trestní věci týkající se podezření ze spáchání trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2009, kterého se měl dopustit podezřelý

..., o usnesení policejního orgánu PČR Územní odbor Olomouc, oddělení HK, ze dne 14. 9. 2010, č.j. KRPM-4243-32/TČ-2010-140581-225, kterým byla tato věc odložena dle § 159a odst. 1 tr. řádu, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak, t a k t o :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu s e stížnost ... dne 20. 9. 2010 proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Územní odbor Olomouc, oddělení HK, ze dne 14. 9. 2010, č.j. KRPM-4243/TČ-2010-140581-225, o odložení věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu

z a m í t á ,

neboť není důvodná.

O d ů v o d n ě n í

Dne 14. 9. 2010 vydal policejní orgán usnesení dle § 159a odst. 1 tr. řádu, když po provedeném prověřování neshledal skutečnosti, které by znamenaly, že byl spáchán trestný čin a že jej spáchala určitá osoba. Následně byl uvedenou policejní součástí předložen na zdejší státní zastupitelství příslušný spisový materiál ke stížnosti, kterou podal dne 20. 9. 2010 právní zástupce oznamovatelů a kterou napadl toto usnesení. V této stížnosti jsou napadány závěry provedeného prověřování tak, jak byly uvedeny v předmětném usnesení o odložení věci s tím, že v jednání podezřelého nadále vidí naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu či některého z tzv. úpadkových trestných činů. Závěrem stěžovatelé uvedli, aby rozhodnutí policejního orgánu o odložení věci bylo zrušeno a aby bylo uloženo policejnímu orgánu, aby dále provedl další došetření.

Okresní státní zastupitelství v Olomouci se nejprve zabývalo posouzením formálních náležitostí podané stížnosti. Tímto vyhodnocením bylo zjištěno, že stížnost byla podána osobou k tomu oprávněnou, která tak učinila řádně a včas. Napadené usnesení bylo doručeno AK JUDr. Michal Filouš dne 16. 9. 2010, přičemž tento podal v zastoupení svých klientů dne 20. 9. 2010 osobně stížnost proti usnesení dle § 159a odst. 1 tr. řádu. Poté došlo ze strany dozorujícího státního zástupce k přezkoumání spisového materiálu, přičemž po jeho přezkoumání v pozici stížnostního orgánu je státní zástupce nucen konstatovat, že se ztotožňuje se závěrem policejního orgánu, který ve věci rozhodl odložením věci dle ust. § 159a odst. 1 tr. řádu. Orgán rozhodující o stížnosti se zabýval argumentací stěžovatele, kdy nadto je samozřejmě vázán tzv. revizním principem, který jej povínuje přezkoumat celé napadené usnesení, nicméně tímto přezkoumáním jak samotného rozhodnutí, tak i souvisejícího spisového materiálu, nebyly shledány žádné nedostatky v postupu policejního orgánu, a proto je třeba považovat rozhodnutí policejního orgánu za zákonné a odůvodněné.

Policejní orgán v rámci svého rozhodnutí jednak konstatuje důkazy provedené v rámci prověřování dle ust. § 158 a násl. tr. řádu a jednak jeho rozhodnutí obsahuje i právní závěry vyplývající právě z těchto provedených důkazů. Je třeba zdůraznit, že v proběhlém prověřování, které bylo ze strany policejního orgánu vedeno aktivním způsobem a co do obsahu důkladně, nebyly zjištěny, vyjma výpovědi stěžovatelů, žádné další usvědčující důkazy, které by jasně směřovaly proti konkrétní osobě, a proto nezbyvá než souhlasit s rozhodnutím policejního orgánu, pokud po provedeném dokazování nebylo zjištěno, že by ze strany _____ či jiné osoby bylo vůči stěžovatelům jednáno takovým způsobem, který by zakládal trestněprávní odpovědnost.

Ze spisu je zřejmé, že podezřelý dlouhodobě spolupracoval se stěžovateli, tito mu průběžně schvalovali a předávali finanční prostředky nutné k výstavbě nemovitosti, avšak poslední takovouto zálohu řešili smlouvou o půjčce, která byla oběma stranami pokládána opět za formu zálohy s tím, že dle skutečného prostavení by došlo k následnému finančnímu vyrovnání. Dále je rovněž zřejmé, že připojený znalecký posudek konstatuje hodnotu rozestavěné stavby v přibližné výši doposud poskytnutých záloh podezřelému. Nebyl zajištěn stavební deník, který podle obou stran na stavbě byl, avšak obě strany uvádí, že o něm neví, kde se v současné době nachází tak, aby bylo možno dle jeho obsahu ozřejmit, jaké konkrétní další stavební kroky podezřelý měl na stavbě od poskytnutí tzv. půjčky učinit. Stěžovatelka uvedla, že měl pouze provést rozvod elektroinstalace, podezřelý uvedl, že pracoval na střešní krytině. Dle obsahu znaleckého posudku, který zohlednil situaci ke dni 27. 4. 2009 je zřejmé, že tato stavba byla již opatřena střešní krytinou a rovněž byla provedena elektroinstalace. Rovněž nebylo možno zajistit ani třetí nezávislou osobu (stavební dozor či dohled), která by objektivně mohla podat stanovisko k této věci z hlediska prostavenosti. Pokud se poukazuje na probíhající insolvenční řízení, tak k tomu uvádím, že bylo skutečně v minulosti na podezřelého jako úpadce vyhlášeno, neboť nebyl schopen svým věřitelům v zákoně stanovené lhůtě platit jejich pohledávky. Rovněž je zřejmé, že v době půjčky měl podezřelý více takovýchto splatných pohledávek. Avšak co je podstatné z hlediska případně trestněprávní odpovědnosti: jednak se o tomto prohlášení čistě z formálního hlediska dozvěděl až po uzavření této půjčky, ale především s ohledem na skutečnost, že smlouva o dílo byla uzavřena již v roce 2007 a od této doby docházelo k pravidelnému placení záloh ze strany stěžovatelů s tím, že podezřelý následně za tyto zálohy vynakládal zpětně svou práci a materiál ve prospěch stěžovatelů, nebylo prokázáno, že by v tomto konkrétním případě jednal v podvodném úmyslu, kdy nadto skutečně na tuto předmětnou zálohu (půjčku) provedl další práce ve prospěch stěžovatelů, což potvrzují obě strany, byť o jejich rozsahu je zde sporu.

Z tohoto důvodu mám zato, že ze strany _____ nebo jiné osoby nedošlo k naplnění znaků skutkových podstat prověřovaných trestných činů a to jak po objektivní, tak i subjektivní stránce. Rovněž pak je třeba se ztotožnit s názorem policejního orgánu spočívajícího v tom, že není na místě věc vyřídit jinak, čímž má jak zákonodárce, tak i samotný policejní orgán na mysli, že ve věci nejsou dány ani znaky skutkové postaty jakéhokoliv přestupku či jiného institutu veřejného práva.

Za této situace nezbylo dozorujícímu státnímu zástupce nic jiného, než podanou stížnost vyhodnotit jako nedůvodnou a rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná (§ 141 odst. 2 tr. řádu).

V Olomouci dne 4. 10. 2010

JUDr. Stanislav Tichý
státní zástupce